

Gældende formulering

§ 40. Efter begge parter ønske kan der ske mægling ved præsten. Regler herom fastsættes af kirkeministeren efter forhandling med ministeren for familie- og forbrugeranliggender.

§ 58 b. Afgørelser efter §§ 1 og 4, § 10, stk. 2, og § 11 a, stk. 2, samt afgørelser om anerkendelse af udenlandske skilsmisser til brug for prøvelse af ægteskabsbetingelserne kan påklages til ministeren for familie- og forbrugeranliggender.

Stk. 2. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan fastsætte regler om behandlingen af sager efter denne lovs kapitel 1.

§ 66. Ved overenskomst med fremmed stat eller af ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan der fastsættes regler om forholdet mellem dansk og anden stats lovgivning om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Lovforslaget

7. § 40, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»En præst kan afvise at foretage mægling mellem to personer af samme køn. Regler om mægling fastsættes af kirkeministeren efter forhandling med justitsministeren.«

8. I § 58 b, stk. 1, ændres »§§ 1 og 4« til: »§§ 1 a og 4«.

9. I § 58 b, stk. 2, ændres »kapitel 1« til: »kapitel 1 a«.

10. I § 66 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelser om ægteskab i internationale traktater finder ikke anvendelse på ægteskab mellem to personer af samme køn eller på registreret partnerskab, medmindre dette følger af traktaten eller medkontrahenterne tilslutter sig dette.«

§ 2

I lov om ægteskabets retsvirkninger, jf. lovbeholdtgørelse nr. 37 af 5. januar 1995, som ændret senest ved § 28 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 ændres »Mand og hustru« til: »Ægtefællerne«.

2. I § 2 ændres »mand og hustru« til: »ægtefællerne«.

3. § 11, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 1. Mand og hustru skal være hinanden til støtte og i fællesskab varetage familiens tarv.

§ 2. Det påhviler mand og hustru gennem pen-geydelse, gennem virksomhed i hjemmet eller på anden måde, at bidrage, hver efter sin evne, til at skaffe familien det underhold, som efter ægtefællernes livsvilkår må anses for passende. Til underholdet henregnes, hvad der udkræves til husholdningen og børnenes opdragelse såvel som til fyldestgørelse af hver ægtefælles særlige behov.

§ 11. (...) Samme ret har hustruen med hensyn til sædvanlige retshandler til fyldestgørelse af sit særlige behov. (...)